

Warszawa, dnia 4 czerwca 2013 r.

Poz. 641

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia 3 czerwca 2013 r.

w sprawie pokoju izolacyjnego

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, jakim powinien odpowiadać pokój izolacyjny;
- 2) okres przechowywania, sposób archiwizowania lub brakowania dokumentacji dotyczącej osób umieszczonych w pokoju izolacyjnym, a także formy tej dokumentacji;
- 3) organizację umieszczania cudzoziemca w pokoju izolacyjnym.

§ 2. Pokój izolacyjny jest wyodrębnionym pomieszczeniem wchodzącym w skład pomieszczeń mieszkalnych strzeżonego ośrodka, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Pokój izolacyjny powinien być usytuowany, w miarę możliwości, na kondygnacji parterowej budynku.

§ 4. 1. Pokój izolacyjny spełnia następujące warunki:

- 1) powierzchnia nie mniejsza niż 10 m²;
- 2) podłoga wykonana z materiałów trwałych i zmywalnych, odpornych na działanie wilgoci oraz preparatów czyszcząco-dezynfekujących;
- 3) okna uchylne, w grubości muru, o powierzchni nie mniejszej niż 1:8 w stosunku do powierzchni podłogi, z zainstalowaną na zewnątrz kratą z prętów lub płaskowników stalowych, a od wewnątrz siatką stalową; w przypadku wentylacji mechanicznej oraz okien nieotwieralnych o konstrukcji antywłamaniowej dopuszcza się odstępianie od instalowania wewnętrznej siatki stalowej;
- 4) drzwi o wzmocnionej konstrukcji, z szerokokątnym wizjerem i atestowanym zamkiem;
- 5) ogrzewanie zapewniające temperaturę według norm określonych dla pomieszczeń mieszkalnych;
- 6) wentylacja grawitacyjna lub mechaniczna, z otworem wentylacyjnym, zapewniająca półtorakrotną wymianę powietrza w ciągu godziny;
- 7) punkty świetlne zabezpieczone siatką stalową lub nietłukącym się szkłem, zapewniające oświetlenie do pisania i czytania, których wyłączniki są zlokalizowane poza pokojem izolacyjnym;
- 8) przyciski do wzywania obsługi pokoju izolacyjnego zainstalowane pod bezpiecznym napięciem elektrycznym.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 589 i 769 oraz z 2013 r. poz. 628.

2. Pokój izolacyjny jest wyposażony w łóżko jednoosobowe, szafkę na rzeczy osobiste oraz drewniany stół i taboret, bez ostrych krawędzi, przymocowane do podłogi lub ściany.

3. Pokój izolacyjny może być wyposażony w umywalkę z dopływem ciepłej i zimnej wody oraz miskę ustępową splukiwaną za pomocą automatu ukrytego w ścianie, umieszczoną w kabinie oddzielonej przegrodą wykonaną ze ściany pełnej na całej wysokości pomieszczenia. Umywalka i miska ustępowa są wykonane ze stali nierdzewnej.

§ 5. Umieszczenie cudzoziemca w pokoju izolacyjnym następuje po:

- 1) przeprowadzeniu szczegółowego sprawdzenia cudzoziemca w celu odebrania mu przedmiotów, które mogłyby stanowić zagrożenie dla jego bezpieczeństwa lub utrzymania porządku w czasie umieszczenia cudzoziemca w pokoju izolacyjnym;
- 2) poinformowaniu cudzoziemca, w zrozumiałym dla niego języku, o:
 - a) przyczynach jego umieszczenia w pokoju izolacyjnym,
 - b) maksymalnie dopuszczonym okresie umieszczenia w pokoju izolacyjnym.

§ 6. W pokoju izolacyjnym cudzoziemców umieszcza się pojedynczo.

§ 7. Cudzoziemcowi umieszczonemu w pokoju izolacyjnym wydaje się przedmioty osobistego użytku, w ilości i na czas niezbędny do utrzymania higieny osobistej oraz spożywania posiłku.

§ 8. Umieszczenie cudzoziemca w pokoju izolacyjnym dokumentuje się w notatce służbowej i książce służby.

§ 9. 1. Dokumentację dotyczącą cudzoziemców umieszczonych w pokoju izolacyjnym stanowiąca materiały archiwalne w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016), zwanej dalej „ustawą”, przechowuje się w Archiwum Straży Granicznej do czasu przekazania tej dokumentacji do archiwów państwowych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, niestanowiącą materiału archiwalnego, zwaną dalej „dokumentacją niearchiwalną”, przechowuje się w Archiwum Straży Granicznej lub w archiwach zakładowych oddziałów Straży Granicznej przez okres przechowywania określony w jednolitym rzeczowym wykazie akt obowiązującym w Straży Granicznej.

§ 10. 1. Dokumentacja niearchiwalna, po upływie okresu jej przechowywania określonego w jednolitym rzeczowym wykazie akt obowiązującym w Straży Granicznej, podlega brakowaniu.

2. Brakowania dokumentacji niearchiwalnej przechowywanej w Archiwum Straży Granicznej lub w archiwach zakładowych oddziałów Straży Granicznej dokonuje się nie wcześniej niż po dniu 1 stycznia roku następującego po roku, w którym upływa okres jej przechowywania.

3. Brakowania dokumentacji niearchiwalnej dokonuje komisja powoływana przez Komendanta Głównego Straży Granicznej lub właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej.

4. Zniszczenia dokumentacji niearchiwalnej dokonuje się na podstawie zatwierdzonego przez kierownika Archiwum Straży Granicznej protokołu oceny dokumentacji niearchiwalnej, przeznaczonej do zniszczenia przygotowanego przez komisję.

5. Wybrakowanie dokumentacji niearchiwalnej odnotowuje się we właściwej ewidencji, prowadzonej w Archiwum Straży Granicznej lub w archiwach zakładowych oddziałów Straży Granicznej.

6. Dokumenty dotyczące wybrakowania dokumentacji niearchiwalnej są przechowywane odrębnie i stanowią materiał archiwalny.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 czerwca 2013 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: wz. *P. Stachańczyk*